SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 654

చినుభాయ్ హరిదాస్

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే

1959
సెప్టెంబర్ 4

(సయ్యద్ జాఫర్ ఇమామ్ మరియు కె.ఎన్ వాంచూ న్యాయమూర్తులు)

ఫ్యాక్టరీలు – ప్రమాదకరమైన వాయువుల నుండి తీసుకోవలసిన ముందు జాగ్రత్త చర్యలు.
ప్రమాదానికి అనుభవ హక్కుదారుని బాధ్యత.
"ప్రవేశించడానికి అనుమతించబడండి"– దాని భావాలు.
ఇండియన్ ఫ్యాక్టరీల చట్టం , 1948 (LXVIII ఆఫ్ 1948),
సెక్షన్ 36 (3) మరియు (4).

ముఖ్య గమనిక:

అప్పీలుదారు కర్మాగా రము యొక్క అనుభవ హక్కుదారుడు , అక్కడ ఒక గొయ్యి ఉంది , అందులో ప్రమాదకరమైన పొగలు వచ్చే అవకాశం ఉంది. గొయ్యి సురక్షితంగా కప్పబడి మూసివేయబడింది మరియు సాధారణ పని కోసం ఎవరూ దానిలోకి వెళ్లకూడదని భావించారు , ఎందుకంటే ఇది భూమికి సమీపంలో ఉన్న గాడ్జెట్ ల ద్వారా పని చేస్తుంది. గొయ్యి లోపల ఉన్న యంత్రంలో ఏదో లోపం ఏర్పడింది మరియు ఐదుగురు కార్మికులు సరైన శ్వాస ఉపకరణాలు ధరించకుండా మరియు లేకుండా, తాడుకు భద్రంగా జతచేయబడిన బెల్ట్ ను ధరించి, బయట నిలబడి ఉన్న కొందరు వ్యక్తులు పట్టుకోగలిగేలా కిందకు వెళ్లారు. కార్మికులంతా విషవాయువులకు గురై చనిపోయారు. కర్మాగారంలో ఎక్కడా సరైన శ్వాస ఉపకరణాలు , పునరుద్ధరణ పరికరాలు , బెల్టులు మరియు తాళ్లు అందుబాటులో లేవని , పిట్ దగ్గర సిద్ధంగా వాడుకోవడానికి ఉంచలేదని గుర్తించారు. నిబంధనలను ఉల్లంఘించినందుకు అప్పీలుదారుని అనుభవ హక్కుదారు , ఇండియన్ ఫ్యాక్టరీస్ యాక్ట్ , 1948లోని సెక్షన్ 36(3) మరియు (4) . ట్రయల్ కోర్ట్ సెక్షన్36(3) ప్రకారం అభియోగాలు మోపినారు. సెక్షన్ 36(3) కింద కేసు చేయబడలేదని విచారణ కోర్టు పేర్కొంది. గొయ్యిలోకి ప్రవేశించడానికి కార్మికు లు వ్యక్తీకరించబడిన లేదా సూచించబడినది మరియు అనుమతి ఇవ్వబడిందని నిరూపించబడలేదు. సెక్షన్36(4) కింద ఎటువంటి నేరం జరగలేదని ఎందుకంటే అనుమతి ఇవ్వనందున ' శ్వాస సాధనం మొదలైన వాటిని పిట్ దగ్గర లేదా ఫ్యాక్టరీలో మరెక్కడైనా ఉంచాల్సిన అవసరం లేదు ఫ్యాక్టరీ మరియు తత్ఫలితంగా అది అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది. రాష్ట్రం చేసిన అప్పీల్ పై, హైకోర్టు నిర్దోషిత్వ ప్రకటనను రద్దు చేసి మరియు హైకోర్టు చేసిన చట్టం యొక్క వివరణల వెలుగులో అప్పీలుదారుపై కేసును నిర్ణయించాలని ట్రయల్ కోర్టును ఆదేశించింది. అప్పీలుదారు కార్మికుల ప్రవేశం అడ్డుకోవడంలో విఫలమయ్యారని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అతను చట్టబద్ధంగా ప్రవేశాన్ని అనుమతించినట్లు మరియు సెక్షన్ 36(3) నిబంధనల ఉల్లంఘనకు పాల్పడినట్లు భావించాలి. మరియు 36(4) తో అది సెక్షన్ 36(3) తగినంత సమ్మతి కాదు. శ్వాస ఉపకరణాలు మొదలైనవాటిని అందించడానికి , ఎవరైనా గొయ్యిలోకి ప్రవేశించబోతున్నారని తెలిసిన తర్వాత మాత్రమే, కానీ అలాంటి ఉపకరణం గొయ్యి వద్ద అన్ని సమయాల్లో వెంటనే అందుబాటులో ఉండాలి. సెక్షన్

36(3) గొయ్యిలోకి ప్రవేశించకుండా నిరోధించడానికి అనుభవ హక్కు పై సంపూర్ణ బాధ్యతను విధించలేదు మరియు ఒక వ్యక్తి గొయ్యిలోకి ప్రవేశించాడనే వాస్తవం దాని సబ్-సెక్షన్ అర్థంలో అతను "ప్రవేశించడానికి అనుమతించబడ్డాడు" అని నిరూపించలేదు. గొయ్యిలోకి ప్రవేశించకుండా నిషేధించడం కార్మికుడిపై ప్రాథమిక విధి. అదే సమయంలో, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల నుండి ప్రకటించబడిన లేదా సూచించబడినా, ప్రవేశానికి అతని అనుమతిని ఊహించినట్లయితే అనుభవ హక్కుదారుడు కూడా బాధ్యత వహిస్తాడు. ఇంకా, సెక్షన్ 36(4) కర్మాగారంలో శ్వాస ఉపకరణం మొదలైనవి ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులో ఉండేలా చూసేందుకు అనుభవహక్కు దారుడిపై పూర్తి బాధ్యతను విధించింది మరియు క్రమానుగతంగా పరిశీలించబడింది మరియు వినియోగానికి సరిపోతుందని ధృవీకరించబడింది మరియు తగినంత సంఖ్యలో వ్యక్తులు దాని ఉపయోగంలో శిక్షణ పొందా లి. కానీ అన్ని సమయాల్లో గొయ్యి వద్ద ఉపకరణాన్ని ఉంచడానికి - విధి లేదు ; అనుభవ హక్కు దారుని అనుమతితో కొందరు వ్యక్తులు గొయ్యిలోకి ప్రవేశించబోతున్నప్పుడు అటువంటి విధి తలెత్తుతుంది.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.193/1957.

జాయింట్ సివిల్ జడ్జి, జూనియర్ డివిజన్ మరియు మొదటి తరగతి జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్, బ్రోచ్, నవంబర్ 28, 1956న సమ్మరీ కేసు నం. 57/1956లో, తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి వెలువడ్డ క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 365/1957 లో, ఆగష్టు 1, 1957 లో బొంబాయి హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు చేశారు.

అప్పీలుదారు కోసం రజనీ పటేల్ మరియు MSK శాస్త్రి. HJ ఉమ్రియార్, TM సేన్ మరియు RH ఢేబర్, ప్రతివాది కోసం.

1959. సెప్టెంబరు 4. కోర్టు తీర్పును ఇచ్చినవారు WANCHOO న్యాయమూర్తి – ఫ్యాక్టరీల చట్టం (LXIII/ 1948), యొక్క సెక్షన్ 36 యొక్క సబ్ సెక్షన్లు (3) మరియు (4) యొక్క వ్యాఖ్యానాలు పై ప్రశ్నను లేవనెత్తిన బాంబే హైకోర్టు తీర్పుపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీల్ సబ్- సెక్షన్ల ప్రయోజనం కోసం అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి. అప్పీలుదారు గోపాల్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్, బ్రోచ్ యొక్క అనుభవ హక్కుదారు, ఇది చట్టంలో నిర్వచించబడినట్లుగా ఇది ఫ్యాక్టరీ. ఫ్యాక్టరీలో గొయ్యి ఉండడంతో ప్రమాదకరమైన పొగలు వచ్చే అవకాశం ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. చట్టం యొక్క 33(1) ప్రకారం ఈ గొయ్యి అవసరం మేరకు భద్రంగా కప్పబడ్డారు మరియు ఫ్యాక్టరీ యొక్క సాధారణ పని కోసం ఎవరూ గొయ్యిలోకి దిగకూడదని భావించారు , ఎందుకంటే గొయ్యిని భూమికి సమీపంలో భూమికి పైన అమర్చిన గాడ్జెట్‌ల ద్వారా పని చేయిస్తారు. అయితే, జులై 4, 1955న గొయ్యి లోపల ఉన్న యంత్రాల్లో ఏదో లోపం జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. ప్రమాదం జరిగినప్పుడు ఈ గొయ్యి అనుసంధానించబడిన ప్యూరిఫికేషన్ ప్లాంట్‌లో పనిచేస్తున్న వారికి ఫకీర్జీ ధాంజీషా అనే వ్యక్తి ఇన్‌చార్జిగా ఉన్నారు. జులై 4, 1955 ఉదయం సుమారు 9-30 గంటలకు ప్రమాదం సంభవించింది . గొయ్యి లోపల ఉన్న యంత్రంలో ఏదో లోపం సంభవించినప్పుడు , దానికి

హాజరు కావడానికి మెలియా దద్లా అనే కార్మికుని అందులోకి దిగమని కోరగా , అతను సరైన శ్వాస ఉపకరణను మరియు బెల్ట్ తాడుకు సురక్షితంగా జతచేయబడి నది ధరించకుండానే క్రిందికి వెళ్ళినట్లు తెలుస్తోంది. దీని ఉచిత ముగింపు పరిమిత స్థలం వెలుపల నిలబడి ఉన్న వ్యక్తి చేత పట్టుకోవాలి. ఫలితంగా మెలియా దద్లా విషవాయువుల బారిన పడి మృతి చెందింది. ఆ తర్వాత ఫకీర్జీ ధాంజీషా , మగన్‌లాల్ గోర్ధందాస్ , చునీలాల్ బోచార్ మరియు ఛోటాలాల్ నాథుబ్బాయి శ్వాస ఉపకరణాలు ధరించకుండా గొయ్యిలోకి దిగి విషవాయువుల బారిన పడి ఒకరి తర్వాత ఒకరు చనిపోయారు. ఈ దుర్ఘటనపై మిల్లులోని ఉన్నతాధికారులకు ఎప్పుడు సమాచారం అందించారో అర్థం కావడం లేదు. కానీ ఈ ఐదుగురు వ్యక్తులు మరణించిన తరువాత , సూపరింటెండెంట్ , మున్సిపల్ అగ్నిమాపక దళం , శ్వాస ఉపకరణాలు మరియు ఇతర ఉపకరణాలతో పంపబడ్డాడు మరియు మరణిస్తున్న వ్యక్తులను రక్షించడానికి అతను గొయ్యిలోకి దిగాడు ; కానీ అతను కూడా పొగలు దాడి చేసి అపస్మారక స్థితికి చేరుకున్నాడు. మిల్లు వైద్యుడు , మరికొందరు వైద్యులు కూడా వచ్చారు కానీ చనిపోయిన ఐదుగురిని బతికించేందుకు ఏమీ చేయలేకపోయారు. ఈ విషయాన్ని ఫ్యాక్టరీ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు తెలియజేయగా ఆయన వెళ్లి విచారించారు. కర్మాగారంలో ఎక్కడా తగిన శ్వాస ఉపకరణాలు, పునరుద్ధరణ ఉపకరణం , బెల్టులు మరియు తాడులు అందుబాటులో లేవని మరియు పరిమిత స్థలం పక్కన తక్షణ ఉపయోగం కోసం సిద్ధంగా ఉంచబడలేదని కనుగొనబడింది. తత్ఫలితంగా చట్టం యొక్క సెక్షన్లు 36 (3) మరియు (4). లను ఉల్లంఘించినందుకు అప్పీలుదారు అనుభవ హక్కుదారుగా ప్రాసిక్యూట్ చేశారు .

అప్పీలుదారు చట్టంలోని సెక్షన్ 101 ను సద్వినియోగం చేసుకున్నారు మరియు మేనేజర్ ఎస్‌డి వశిష్ట , ఇంజనీర్ హెచ్‌పి త్రిపాఠిపై ఫిర్యాదు చేశారు. అప్పీలుదారు యొక్క ఈ ఫిర్యాదు దృష్ట్యా , మేజిస్ట్రేట్ నిర్ణయించవలసిన మొదటి ప్రశ్న ఏమిటంటే , నేరం చేయడం రుజువు చేయబడిందా. నేరం చేయడం రుజువు చేయబడితే , మేజిస్ట్రేట్ చట్టాన్ని అమలు చేయడానికి మరియు మిగిలిన ఇద్దరు వ్యక్తులు అతనికి తెలియకుండా , సమ్మతి లేకుండా లేదా రహస్య సమ్మతి లేకుండా ఈ నేరానికి పాల్పడ్డారని మేజిస్ట్రేట్ సంతృప్తి మేరకు అప్పీలుదారుడు రుజువు చేస్తే , అప్పీలుదారుని బాధ్యత నుండి విడుదల చేయవచ్చో లేదో మేజిస్ట్రేట్ పరిగణించాల్సి ఉంటుంది.

నేరం జరిగిందా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు , మేజిస్ట్రేట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 36 యొక్క సబ్ సెక్షన్లు 3 మరియు 4లను అర్థం చేసుకోవాలి. సెక్షన్ 36(3) కింద ఎలాంటి నేరం లేదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు . ఎందుకంటే గొయ్యిలోకి ప్రవేశించడానికి ఫకీర్జీ ధంజీషా మరియు ఇతరులకు ఎలాంటి వ్యక్తీకరించ బడిన లేదా సూచించబడిన అనుమతిని నిరూపించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైనందున 36 (4) కింద ఏ నేరాలు జరగలేదని అభిప్రాయపడ్డారు. సబ్-సెక్షన్ (3) కింద గొయ్యిలోకి ప్రవేశించడానికి ఎవరికైనా అనుమతించబడినందున , పిట్ దగ్గర లేదా కర్మాగారంలో మరెక్కడా శ్వాస ఉపకరణాలు మొదలైనవి ఉంచాల్సిన అవసరం లేదు. అందువల్ల, అతను ఎటువంటి నేరం చేయలేదని మరియు అప్పీలుదారుతో పాటు మేనేజర్ మరియు ఇంజనీర్‌ను నిర్దోషులుగా ప్రకటించాడు.

అప్పీలుదారుని మాత్రమే నిర్దోషిగా విడుదల చేయడంపై బాంబే రాష్ట్రం హైకోర్టులో అప్పీల్ చేసింది. సబ్-ఎస్‌ల వివరణతో హైకోర్టు ఏకీభవించలేదు. సెక్షన్ 36 లోని (3) మరియు (4) సబ్-సెక్షన్లు, మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా

వ్యాఖ్యానాన్ని హై కోర్టు వ్యతిరేకించింది మరియు ఇలా పేర్కొన్నా రు– "సబ్–సెక్షన్ (3) యొక్క వర్తింపును ఆకర్షించడానికి, అనుమతిని పొందే సానుకూల చర్య తప్పనిసరిగా ఒక కార్మికుడు చేయవలసిన అవసరం లేదు లేదా అనుమతిని మంజూరు చేసే సానుకూల చర్యను అనుభవ హక్కుదారు ద్వారా చేయాలి. లేదా నిర్వాహకుడు ప్రవేశానికి సమ్మతిస్తే, అతను ప్రవేశాన్ని అనుమతిస్తాడు. అతను ప్రవేశానికి ఒప్పుకుంటే, అతను ప్రవేశాన్ని కూడా అనుమతిస్తాడు. అతను ప్రవేశాన్ని నిరోధించడంలో విఫలమైతే, అతను ప్రవేశాన్ని కూడా అనుమతిస్తాడు."

అది ఇలాగే కొనసాగింది.

చట్టం యొక్క పథకం , ఇది సంక్షేమ చట్టం , యజమాని తన కార్మికులు , వివేకం లేదా వివేకం లేని , అజాగ్రత్త లేదా జాగ్రత్తగా , వారి ఆవరణలో పని చేస్తున్నప్పుడు సాధ్యమయ్యే అన్ని ప్రమాదాల నుండి వారి జీవితాలను రక్షించడానికి ముందు జాగ్రత్త చర్యలు ఫ్యాక్టరీ ఆవరణ లో తీసుకోవాలని కోరుతుంది.

అందువల్ల యంత్రాలు పనికిరాని పక్షంలో కార్మికులు గొయ్యి లోకి రాకుండా అప్పీలుదారు అన్ని సహేతుకమైన చర్యలు తీసుకోనందున , కార్మికులను పిట్‌లోకి రాకుండా నిరోధించడంలో అతను విఫలమయ్యాడని మరియు అందువల్ల తప్పనిసరిగా విచారణ జరపాలని పేర్కొంది. చట్టం ప్రవేశాన్ని అనుమతించి నట్లుగా భావిస్తుంది మరియు సెక్షన్ 36లోని సబ్ సెక్షన్ (3) యొక్క ఉల్లంఘనను సబ్ సెక్షన్ (4) విషయానికి వస్తే ఎవరైనా పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశించబోతున్నారని తెలుసుకున్న తర్వాత మాత్రమే శ్వాస ఉపకరణాలు మొదలైన వాటిని అందించడానికి ఇది సరిపోదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది మరియు ఆ ఉపకరణాన్ని తక్షణ ఉపయోగం కోసం సిద్ధంగా ఉంచాలి. మరియు పరిమిత స్థలంలో అనుమతితో పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశించే వ్యక్తికి మాత్రమే కాకుండా , అనుమతి లేకుండా పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశించే వ్యక్తికి కూడా తక్షణమే అందుబాటులో ఉండాలి. అందువల్ల, అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా విడుదల చేయడాన్ని హైకోర్టు పక్కన పెట్టి , వశిష్ఠ మరియు త్రిపాఠిలపై అప్పీలుదారు ఫిర్యాదును ముందుగా మేజిస్ట్రేట్ (అందువలన , వశిష్ఠ మరియు త్రిపాఠిల నిర్దోషిత్వాన్ని పక్కనపెట్టి) నిర్ణయించాలని ఆదేశించింది మరియు ఆ తర్వాత మేజిస్ట్రేట్ నిర్దేశించిన చట్టం వెలుగులో అప్పీలుదారుపై కేసును నిర్ణయించడానికి ముందుకు సాగాలి. అప్పీలుదారు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి వీలుగా సర్టిఫికేట్ కోసం ఒక దరఖాస్తు ఉంది , అది తిరస్కరించబడింది. అప్పీలుదారు ప్రత్యేక అనుమతి కోసం ఈ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు , అది మంజూరు చేయబడింది; మరియు ఆ విషయం సెక్షన్ 36 యొక్క సంబంధిత భాగం మన ముందుకు వచ్చింది. ఈ నిబంధనలలో ఉంది:– " (3) ఏవైనా పొగలను తొలగించడానికి అన్ని ఆచరణీయ చర్యలు తీసుకునే వరకు , సబ్–సెక్షన్ (1)లో సూచించిన విధంగా ఏదైనా పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశించడానికి లేదా ప్రవేశించడానికి అనుమతించబడ దు ఏవైనా పొగలు ప్రస్తుతం ఉండవచ్చు మరియు పొగలు ప్రవేశించకుండా నిరోధించడానికి తప్ప.

(ఎ) సమర్థుడైన వ్యక్తి స్వయంగా నిర్వహించిన పరీక్ష ఆధారంగా , ఆ స్థలం ప్రమాదకరమైన పొగలు లేనిదని మరియు వ్యక్తులు ప్రవేశించడానికి సరిపోతుందని వ్రాతపూర్వక ధృవీకరణ పత్రం ఇవ్వబడింది , లేదా

(బి) కార్మికుడు తగిన శ్వాస ఉపకరణాన్ని మరియు తాడుకు సురక్షితంగా జోడించబడిన బెల్ట్‌ను ధరించి ఉన్నాడు , తాడు యొక్క విడి చివరను పరిమిత స్థలం వెలుపల నిలబడి ఉన్న వ్యక్తి (4) తగిన శ్వాస పట్టుకుంటారు. ఉపకరణం, పునరుద్ధరణ ఉపకరణం మరియు బెల్టులు మరియు తాడులు ప్రతి కర్మాగారంలో తక్షణ ఉపయోగం కోసం సిద్ధంగా ఉంచబడతాయి-ఎవరైనా ఎవరైనా ప్రవేశించిన అటువంటి పరిమిత స్థలం పక్కన , మరియు అటువంటి అన్ని ఉపకరణాలు కాలానుగుణంగా పరిశీలించబడతాయి మరియు సమర్థులచే ధృవీకరించబడతాయి. ఉపయోగం కోసం సరిపోయే వ్యక్తి ; మరియు ప్రతి కర్మాగారంలో తగినంత సంఖ్యలో పని చేస్తున్న వ్యక్తులు అటువంటి అన్ని ఉపకరణాలను ఉపయోగించడంలో మరియు శ్వాసక్రియను పునరుద్ధరించే పద్ధతి శిక్షణ పొందాలి మరియు సాధన చేయాలి.

సబ్ సెక్షన్ (3) తీసుకునే ముందు, "ప్రవేశించడానికి అనుమతించబడు" అనే పదాల అర్థం పరిశీలనలో కి వచ్చు ప్రశ్న. హైకోర్టు ముందు రాష్ట్రం తరపున వాదన ఏమిటంటే , ఈ పదాలు సెక్షన్ 3 లోని సబ్-సెక్షన్ (1) లలో పేర్కొన్న రకమైన గొయ్యిలో ఎవరైనా ప్రవేశించకుండా నిరోధించడానికి అనుభవ హక్కు దారుపై సంపూర్ణ బాధ్యతను కలిగి ఉంటారు మరియు దీనిని హైకోర్టు అంగీకరించినట్లు తెలుస్తోంది. అయితే, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది, ఈ నిబంధన సందర్భంలో , అనుభవహక్కు దారుపై విధించిన విధి సంపూర్ణమైనది కాదని మరియు అనుభవ హక్కు దారుని భాద్యుని చేసేందుకు ముందుగా గొయ్యిలోకి ప్రవేశించే వ్యక్తికి ఏదో ఒక రకమైన అనుమతి తప్పనిసరిగా ఉండాలని కోరుతున్నారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , మొదలగు వాటి గొయ్యిలోకి ప్రవేశించిన వ్యక్తికి అనుభవ హక్కుదారుని అనుమతి , వ్యక్తీకరించడం లేదా సూచించడం మొదలైనవి. మిస్టర్ ఉమ్రిగర్ హాజరవుతున్న ప్రతి కేసు వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై కోర్టుకు తెలియజేయబడుతుంది. బాంబే రాష్ట్రం మన ముందు ఈ నిబంధన యొక్క తరువాతి నిర్మాణం అనుభవ హక్కుదారుని తప్పించుకుపోయేలా చేస్తుంది. అతని ప్రకారం , ఈ నిబంధన అంటే ఎవరైనా అటువంటి గొయ్యిలో ప్రవేశించినప్పుడల్లా. ఆ ప్రవేశం అనుభవ హక్కుదారు సూచనలకు విరుద్ధంగా ఉందని చూపించడానికి యజమానిపై భారం మోపబడుతుంది. ఒక కార్మికుడు ఆత్మహత్య చేసుకునేందుకు గొయ్యిలోకి దిగితే, అనుభవహక్కుదారుడు తన సూచనలకు విరుద్ధంగా ప్రవేశించాడని , దానిని నిరోధించడానికి తాను చేయగలిగినదంతా చేశానని అతను చెప్పేంత వరకు వెళ్ళాడు. దీనికి సంబంధించి అతను చట్టంలోని కొన్ని ఇతర విభాగాలను మా దృష్టికి తెచ్చాడు. ఇక్కడ ఇలాంటి పదాలు ఉపయోగించబడ్డాయి , ఉదాహరణకు, సెక్షన్లు 51 , 52 , 54 , 60 , 64 , 67 , 68 మరియు 71. ఈ ఇతర విభాగాలను వివరంగా పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ ఇతర విభాగాల నిబంధనలకు మరియు ఇతర సెక్షన్లలో కార్మికుడికి అటువంటి నిషేదం లేదు మరియు మొత్తం బాధ్యత యజమానిదే మరియు సెక్షన్ లో ఉన్న నిబంధనకు మధ్య ఒక ముఖ్యమైన వ్యత్యాసం ఉందని ఎత్తి చూపడం తో సరిపోతుంది . సెక్షన్ 36(3) కార్మికుడిని గొయ్యిలోకి ప్రవేశించకుండా నిషేధిస్తుంది. సెక్షన్ 36(3) కాబట్టి అందులో ఉపయోగించిన పదాల సందర్భంలో అర్థం చేసుకోవాలి. అటువంటి గొయ్యిలోకి ప్రవేశించకుండా ఏ వ్యక్తిని నిషేధించడంతో ఇది మొదలవుతుంది. కాబట్టి ప్రాథమిక నిషేధం ఫ్యాక్టరీలో పని చేసే వ్యక్తి మరియు ఇతరులపై ఉంటుంది మరియు ఈ నిషేధం యొక్క ప్రభావం చట్టం యొక్క 97లో పని చేస్తుంది. సెక్షన్ 97 యొక్క ఉప-విభాగం (1) ప్రకారం కర్మాగారంలో పనిచేసే కార్మికుడు కార్మికులపై ఏదైనా విధి లేదా బాధ్యతను విధించే ఈ చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధనను ఉల్లంఘిస్తే , అతను జరిమానాతో శిక్షించబడతాడు. ఈ

సెక్షన్‌లోని సబ్-సెక్షన్ (2) కింద ఒక కార్మికుడు సబ్ సెక్షన్ (1) కింద నేరానికి పాల్పడినట్లు నిర్ధారించబడితే. (1), కర్మాగారం యొక్క అనుభవ హక్కు దారు లేదా నిర్వాహకుడు దాని నివారణకు అన్ని సహేతుకమైన చర్యలను తీసుకోవడంలో విఫలమైతే తప్ప , ఆ ఉల్లంఘనకు సంబంధించి నేరానికి పాల్పడినట్లుగా పరిగణించబడదు. సెక్షన్ 97ను సెక్షన్ 36(3) తో చదివితే అటువంటి గొయ్యి మొదలైన వాటిలో ప్రవేశించకుండా కార్మికుని నిషేధం సంపూర్ణమైనదని మరియు ఏ కార్మికుడు అటువంటి గొయ్యి మొదలైన వాటిలోకి ప్రవేశించినట్లయితే , అతను రు . 97(1) కింద నేరస్థుడు ఈ కేసులో చనిపోయిన ఐదుగురు కార్మికులు సజీవంగా ఉన్నట్లయితే , వారు సెక్షన్ 36 (3)ని ఉల్లంఘించి గొయ్యి లోకి ప్రవేశించడం ద్వారా సెక్షన్ 97(1) కింద నేరస్తులుగా ఉండేవారు. అప్పుడు ఎస్. 97 (2) అమలులోకి వస్తుంది మరియు ప్రవేశాన్ని నిరోధించడానికి అన్ని సహేతుకమైన చర్యలు తీసుకోవడంలో అనుభవ హక్కు దారు లేదా నిర్వాహకుడు విఫలమయ్యారని నిరూపించడం ప్రాసిక్యూషన్ బాధ్యతకు సంబంధించినది. ప్రవేశాన్ని నిరోధించడానికి అనుభవ హక్కుదారు లేదా మేనేజర్ అన్ని సహేతుకమైన చర్యలను తీసుకోలేదని నిరూపించడానికి ప్రాసిక్యూషన్‌పై భారం ఉంది మరియు అతను అటువంటి సహేతుకమైన చర్యలన్నీ తీసుకున్నట్లు నిరూపించడానికి అనుభవ హక్కుదారుడు లేదా మేనేజర్‌పై కాదు. అందువల్ల కోర్టు ఒక నిర్దిష్ట కేసులోని అన్ని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని , ప్రాసిక్యూషన్ ద్వారా భారం విడుదల చేయబడిందో లేదో చూడవలసి ఉంటుంది. ఈ నేపథ్యంలో సెక్షన్ 36(3) లో కనిపించే "be permitted to enter" అనే పదాలకు ఇవ్వాల్సిన అర్థాన్ని మనం పరిశీలించవలసి ఉంటుంది . ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ మాటలు ప్రవేశాన్ని నిరోధించే బాధ్యత యజమానిపై ఉండవని మరియు ఒక వ్యక్తి అటువంటి గొయ్యి మొదలైన వాటిలో ప్రవేశించినంత మాత్రాన , అతను ప్రవేశించడానికి చెడుగా అనుమతించబడ్డాడని రుజువు చేయలేదని మనకు అనిపిస్తుంది. . గొయ్యిలోకి ప్రవేశించిన వ్యక్తి అలా చేయడానికి అనుమతించబడ్డాడా లేదా అనే నిర్ధారణకు రావడానికి కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను కోర్టు పరిశీలించవలసి ఉంటుంది మరియు కేవలం ప్రవేశం తప్పనిసరిగా ప్రవేశించడానికి అనుమతి ఉందని నిర్ధారణకు దారితీయదు. లేదా సూచించబడింది. ఈ కేసులో మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి పొందే సానుకూల చర్య తప్పనిసరిగా కార్మికుడు చేయవలసి ఉంటుంది లేదా అనుమతి మంజూరు చేసే సానుకూల చర్య అనుభవ హక్కుదారు లేదా మేనేజర్ చేత చేయబడాలని అతను చాలా మాటలలో చెప్పనప్పటికీ. కార్మికుడు అనుమతి పొందే సానుకూల చర్య లేదా ఆక్రమణదారు లేదా మేనేజర్ అనుమతి మంజూరు చేసే సానుకూల చర్య ఉండవలసిన అవసరం లేదు. కోర్టు చూడవలసింది ఏమిటంటే , నిర్దిష్ట కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై అనుమతితో ప్రవేశం జరిగింది, అది వ్యక్తీకరించబడినా లేదా సూచించబడినా అని ఊహించడం సహేతుకమైనది. ఉన్నత న్యాయస్థానం కూడా గౌరవప్రదంగా , తన కార్మికుల జీవితాలను రక్షించడానికి అన్ని ముందస్తు జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం విచక్షణతో లేదా తెలివితక్కువగా లేదా జాగ్రత్తగా, జరగకుండా చర్యలు తీసుకోవడం యజమాని యొక్క విధి అని చెప్పడంలో మరొక వైపు చాలా దూరం వెళ్ళినట్లు అనిపిస్తుంది. వారు ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో పని చేస్తున్నప్పుడు సాధ్యమయ్యే అన్ని ప్రమాదాలు. ఒక నిర్దిష్ట కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై ఉత్పన్నమయ్యే పరిశీలనలతో సంబంధం లేకుండా ఎంట్రీని నిరోధించడానికి యజమానిపై పూర్తి బాధ్యత ఉందని ఇది సూచిస్తుంది. సెక్షన్ 36 (3), ల యొక్క నిజమైన వీక్షణ మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ప్రాథమిక విధి కార్మికుడిపై లేదా ఈ ఇతరుని పైన విధించబడుతుంది లేదా అలాంటి గొయ్యి మొదలైన వాటిలోకి ప్రవేశించడాన్ని నిషేధిస్తుంది. అదే సమయంలో ప్రవేశానికి అతని అనుమతి ,

ప్రకటితము లేదా సూచితము అయినా అనుభవహక్కు దారు కూడా బాధ్యత వహిస్తాడు . లేదా సూచించబడినది , కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై ఊహించవచ్చు ; కానీ ఈ అనుమతిని అన్ని సందర్భాలలో కేవలం ప్రవేశం వాస్తవం ద్వారా ఊహించలేము. హైకోర్టు ఈ కేసును పునర్విచారణ కోసం మేజిస్ట్రేట్‌కు రిమాండ్ చేసింది మరియు ఆ పునర్విచారణలో మేజిస్ట్రేట్ లు నిర్మాణంపై మేము చేసిన పరిశీలనల వెలుగులో అనుభవహక్కు దారుడి బాధ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు.

ఇప్పుడు సబ్-సెక్షన్ (4)కి వెళితే, అది రెండు భాగాలుగా ఉన్నట్లు కనుగొనబడుతుంది. మొదటి భాగం, ప్రతి కర్మాగారంలో ఎవరైనా ప్రవేశించిన అటువంటి పరిమిత స్థలం పక్కన తక్షణ ఉపయోగం కోసం తగిన శ్వాస ఉపకరణాలు, పునరుజ్జీవన ఉపకరణం , బెల్టులు మరియు తాళ్లు సిద్ధంగా ఉంచబడతాయి. ఏదైనా కారణం చేత ఒక వ్యక్తి అటువంటి పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశించవలసి వస్తే , అటువంటి స్థలం పక్కన తక్షణ ఉపయోగం కోసం ఉపకరణం మొదలైనవి సిద్ధంగా ఉంచబడతాయని దీని అర్థం. ఒక వ్యక్తి పరిమిత స్థలంలోకి ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు మాత్రమే, అనుభవ హక్కుదారు లేదా నిర్వాహకుడి అనుమతితో , స్థలం పక్కన ఉపకరణాన్ని సిద్ధంగా ఉంచే విధి తలెత్తుతుంది. మేము ఏ వ్యక్తి అయినా ప్రవేశించడానికి ఏదైనా సందర్భం వచ్చినా , చేయకున్నా, ఉపకరణం మొదలైనవి, పరిమిత స్థలం దగ్గర ఎల్లప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంచబడాలని సబ్ సబ్-సెక్షన్ (4) ఆలోచిస్తుంద ని మేము భావించుట లేదు. స్పష్టంగా యజమాని అనుమతితో పరిమిత స్థలానికి సమీపంలో ఎవరైనా అలాంటి ప్రదేశంలోకి ప్రవేశించబోతున్నప్పుడు ఉపకరణం మొదలైనవి ఉంచటం అనే అవసరం తలెత్తుత్తుంది.

సెక్షన్‌లోని రెండవ భాగం , అటువంటి అన్ని ఉపకరణాలను కాలానుగుణంగా పరిశీలించి , సమర్థుడైన వ్యక్తి ద్వారా ధృవీకరించబడాలని మరియు ప్రతి కర్మాగారంలో తగినంత సంఖ్యలో పనిచేసే వ్యక్తులకు అటువంటి అన్ని ఉపకరణాల ఉపయోగంలో శిక్షణ మరియు అభ్యాసం అందించబడుతుంది. శ్వాసను పునరుద్ధరించే పద్ధతి. కర్మాగారంలో ఉపకరణాలు మొదలైనవి ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులో ఉండాలని ఇది స్పష్టంగా చూపిస్తుంది , అయితే ఎవరైనా దానిలోకి ప్రవేశించబోతున్నంత వరకు మాత్రం పరిమిత స్థలం దగ్గర ఉంచాల్సిన అవసరం లేదు. కర్మాగారంలో ఉపకరణాలు ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులో ఉంటే తప్ప , ఉపకరణాన్ని ఉపయోగించడంలో తగిన సంఖ్యలో వ్యక్తులకు కాలానుగుణ పరీక్ష మరియు శిక్షణ ఇచ్చే అవకాశం ఉండదు. సబ్-సెక్షన్(4) విధించే బాధ్యత సంపూర్ణమైనది. మొదటి భాగానికి సంబంధించినంతవరకు , పరిమిత స్థలం దగ్గర తక్షణ ఉపయోగం కోసం ఉపకరణాన్ని సిద్ధంగా ఉంచే బాధ్యత ఒక వ్యక్తి దానిలోకి ప్రవేశించబోతున్న వెంటనే , స్పష్టంగా అనుభవ హక్కుదారుని అనుమతితో పుడుతుంది. రెండవ భాగానికి సంబంధించినంతవరకు , కర్మాగారంలో ఈ ఉపకరణం ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులో ఉండేలా చూడటం మరియు క్రమానుగతంగా పరిశీలించి -ఉపయోగానికి సరిపోతుందని ధృవీకరించడం మరియు తగినంత సంఖ్యలో వ్యక్తులు దాని ఉపయోగంలో శిక్షణ పొందడం అనుభవ హక్కుదారుని విధి. ఈ సెక్షన్ ప్రభావం గురించి హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం సరైనది తప్ప , మేజిస్ట్రేట్ తీసుకున్న అభిప్రాయం సరైనది కాదు అనేది తప్పించి పరికరాన్ని పరిమిత స్థలంలో అన్ని సమయాలలో ఉంచాల్సిన అవసరం లేదు. సబ్-సెక్షన్ (4) ల ఉల్లంఘనకు సంబంధించి మళ్లీ విచారణ జరపాలని హైకోర్టు ఆదేశించింది. ఇప్పుడు కేసును మళ్లీ విచారించే మేజిస్ట్రేట్ మేము ఇచ్చిన సబ్-సెక్షన్ నిర్మాణానికి అనుగుణంగా చేయాలి. ఈ కేసుకు సంబంధించి తిరిగి

విచారణ జరగనున్నందున , మేజిస్ట్రేట్ ఒక నిర్ణయం తీసుకునే ముందు అన్ని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకునే అవకాశం ఉన్నందున మేము ఈ కేసుకు సంబంధించిన వాస్తవాలపై ఏ విధంగానూ మాట్లాడటం మానుకున్నాము. అప్పీల్‌ని ఇందుమూలంగా కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.